

[Sri M. Bhaktavatsalam] [31st August 1959]

The clause was put and carried.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move :

“ That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : The question is :

“ That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg leave to introduce the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959 “ and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

Sir, in the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958, a special provision was made to collect the tax for the assessment year 1958-59 applying the composition formula to all persons liable to tax irrespective of the extent of their holdings. The Government consider that the special provision for the composition of tax should be extended to the assessment year 1959-60 also in view of the fact that the Amendment Act was published only in October 1958, and the rules were published only in January 1959, and that, as such the assesseees would not have maintained accounts for the accounting year 1958-59. The Bill accordingly provides for the application of the composition formula for the assessment year 1959-60 also. This is the object with which the Bill is introduced.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved :

“ That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration.”

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவை முழு மனதுடன் நான் வரவேற்கிறேன். நான் கேள்வி நேரத்தின் போது குறிப்பிட்டது போல் இப்பொழுது ஒரு தனிப்பட்ட சலுகை, அதாவது 50 ஏக்கருக்கு மேலாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 1957-58, 1958-59 இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் நிறுத்தி விடாது இந்தச் சலுகை எப்போதும் இருக்க வேண்டும், சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டுமென்று நான் சொன்னதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே சட்டத்தில் இருக்கிறதென்ற முறையில் சொன்னார்கள். ஒரளவு அது சரியல்ல. என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள

31st August 1959]

[Sri S. Lazar]

கிறேன். இந்த ஒரு நிலைமை ஏற்படாத காரணத்தினால் இந்த திருத்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு சலுகை அளிப்பதனால் பொதுமக்களுக்கு சௌகர்யம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க நமக்குப் போதிய அனுபவம் இருப்பதால் இதைத் தெரியமாகக் கொண்டு வரலாம். இந்தச் சலுகை இருக்கிற காரணத்தினால் அதிகமான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் குறிப்பாக 12½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் அவசியம் இல்லை. இந்தமாதிரி சலுகை இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் சலபமாக பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்பதை நாம் இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் சர்க்குலர் அனுப்பி ரிடர்ன் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அவர்களாகவே முன்வந்து இந்தச் சலுகையை உபயோகப்படுத்த முற்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு எதுவும் இடைஞ்சல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விதி விலக்கின் காரணமாக கேஸ் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு தான் இருக்க முடியும். அந்த அளவிற்கு எப்போதும் இந்தச் சலுகை பொதுமக்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறது. இப்போது இந்த வரியை வசூல் செய்வதிலே கூட பொது மக்கள் தெரியமாக உதவி செய்து வருகிறார்கள். அதிகாரிகள் கேட்காமலேயே அவர்கள் வரியை நேரிலேயே கொடுத்து விடுகிறார்கள். கணக்கு வைக்க வேண்டிய தொல்லை இல்லை என்று சொல்வதினால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் திருச்சியில் இருக்கும் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபு இந்த வரியை அரசாங்கம் போடுகிறார்கள் என்று சொன்ன பிறகு, இந்த சலுகை இருக்கிறதென்று தெரிந்தவர், வருமானம் மிகக் குறைவாக இருந்தால் அந்த அடிப்படையிலேயே வரி விதிக்கும் இருக்கும் என்று சொன்னபோதிலும் கூட, அவர்கள் இந்தத் தொல்லையெல்லாம் எனக்குத் தேவையில்லை, காம்போ ஃஷன் சலுகை தான் எனக்குத் தேவை என்று ரூபாயை செலுத்திவிட்டுச் சென்றார்.

இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த விதமான ஒரு சலுகை நிரந்தரமாக இருந்து கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்திற்குத் தொல்லை இருக்காது. அது மட்டுமல்ல, எனக்குத் தெரிந்த வரை இதை அமுல் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் எந்த விதமான தொல்லைமும் இல்லாமல் இருக்கும். இதை நிர்வகிப்பதிலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. இப்போது இதிலுள்ள ஒன்றிரண்டு குறைகளை எல்லாம் உடனடியாக மேல் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்தவுடன் அவைகளை எல்லாம் சலபமாகத் தீர்த்து விட முடிந்தது. நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் இந்த முறையைப் பற்றி அங்குள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே நிலைமைதான் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இப்போது இருக்கின்ற இந்த முறை சலபமான முறைதான். இதை பொதுமக்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். இதன் மூலம் நிச்சயமாக பணம் வந்து விடுகிறது. ஆனால் இப்போது சொல்லப் பட்டிருப்பது போன்று ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்கு என்றில்லாமல் இந்த முறை நிரந்தரமாகவே நீடித்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பமும். இவ்விதம் நிரந்தரமாக இருந்தால் எல்லோருக்கும் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட இதில் ரிடர்ன் அனுப்புவது என்றால் இதை அலுவலாளர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை பற்றி நான் கேள்வி நேரத்தின் போதும் குறிப்பிட்டேன். அநேகமாக இதற்காக கொடுக்கப்படும் ரிடர்ன்களில் ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்பு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு சிறிதளவு வருமானம் வருகிறதே தவிர, பொது மக்கள் எந்தவிதமான நன்மையும் அடையவில்லை. தாங்கள் கொடுக்க

[Sri S. Lazar]

[31st August 1959]

வேண்டியது எவ்வளவு என்று கேட்பதற்காக கொடுக்கும் விண்ணப்பத் திற்கு கோர்ட் பீஸ் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மக்களுக்கு இதில் இருக்கின்ற உற்சாகம் குறைந்து போகும். இவ்விதம் ஸ்டாஃப் கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தால் அதிகாரிகளே இப்போது தானாகவே கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவரங்களை எல்லாம் அறிந்துகொள்வதற்காக சிரமப்பட வேண்டியிருக்கும். கிராம முன்சிப்புகளையும், கணக்குப் பிள்ளைகளையும் அணுகி தான் இந்த விவரங்களை எல்லாம் கேட்டு சேகரித்துக் கொள்ள முடியும். இவைகள் எல்லாம் சரி தானா என்று அறிவதற்கு தாசில்தார் போய் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். இவ்விதமெல்லாம் சிரமத்தோடு விவரங்களை அறிந்தாலும் கூட சில வேளைகளில் கோர்ட்டுகளில் தாவா போய் விடுகிறது. ஆகவே தாங்களாகவே கட்டணம் செலுத்துவது எவ்வளவு என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக விண்ணப்பித்துக்கொள்ள முன் வருகின்றபொழுது இதற்கும் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று இருப்பதை நிச்சயமாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லும்போது சட்டத்தை திருத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. சட்டத்தை அமுல் செய்வதற்கு எல்லா அதிகாரமும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் ஒரு நோட்டிபிகேஷன் செய்து, இவ்விதமாக விண்ணப்பித்துக் கொள்வதற்கு கோர்ட்டு பீஸ் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த காம்ப்போலிஷன் சலுகையை ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்கு என்றில்லாமல் நிரந்தரமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் பொதுமக்களின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sr J. MATHA GOWDER :** கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் தோட்ட விவசாய வருமான வரியைப்பற்றியது, இது ஏற்கெனவே நடை முறையில் இருந்து வந்த சட்டம். இது சென்ற அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து பரிசீலனை செய்து ஜனவரி மாதத்திலிருந்து நடை முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் 1957-58 கணக்குகளை கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது 1958-59 கணக்குகளை கொடுக்க வேண்டுமா என்று பொதுமக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், இதை காம்ப்பெளண்டு செய்து கொடுக்கலாமா என்று புரியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் 1957-58 கணக்கையும் 1958-59 கணக்கையும் காம்ப்பெளண்டு செய்து கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதால் நான் இதை மனமார வரவேற்கிறேன். அதேமுறையில் எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. லாஸர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இதை ஒரண்டு காலத்திற்கு அல்லது ஈராண்டு காலத்திற்கு என்று நிறுத்திவிடாமல் நிரந்தரமாகவே காம்ப்பெளண்டு செய்பவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அப்போது தான் இந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். வியாபாரத் துறையில் இருப்பவர்களைப் போன்று கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. வியாபாரிகளை போன்று கணக்கு வைத்திருப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு எந்த குமாஸ்தாவையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சமார் ஐம்பது ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயி ஒரு குமாஸ்தாவை வைத்துக்கொள்வது அவ்வளவு சலபமல்ல. அதற்குத் தகுந்தபடி வியாபாரத்தில் கிடைப்பது போன்ற வருமானம் இதில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இதனால் விவசாயிகளுக்கு சிரமம் தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்த வரையில் தாங்களாகவே முன் வந்து இவ்வளவு ஏக்கர் பூமி எங்கனிடத்தில் இருக்கிறது. இதற்குரிய வரியை இவ்வளவு என்று போட்டு விடுங்கள் என்று விண்ணப்பம் செய்யும் போது அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியது தான் முறையாகும். இதில் இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால் கம்போஸ்ட் உரம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். கம்போஸ்ட் உரம் என்பது சாதாரணமாக முன்சிப்பாலிட்யும் மட்டும் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது கம்போஸ்ட் உரம் எல்லோருமே தயார் செய்யவேண்டும்

31st August 1959]

[Sri J. Matha Gowder]

என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதம் கம்போஸ்ட் உரம் வாங்கும்போது முனிசிபாலிட்டியிடம் வாங்கினால் தான் அச்ச ரசீது கிடைக்கிறது. அதல்லாமல் தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து வாங்கும்போது அச்ச ரசீது கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக ஸ்டாம்பு ஒட்டி இத்தனை லோடு உரம் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அல்லது இவ்வளவு ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று ரசீது கொடுக்கிறார்கள். இவ்விதம் வாங்கிக் கொடுக்கின்ற ரசீதை விவசாய வருமான வரி அதிகாரி ஒப்புக்கொள்வதில்லை. இவ்விதமான ரசீது கொண்டு வந்தால் நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். இதன் அடிப்படையில் பல கேஸ்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அச்ச ரசீது தான் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது அவ்வளவு உசிதமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்கம் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் கூட இந்தமாதிரியான விஷயத்தில் இது போன்று ரசீதுகளை ஒப்புக்கொள்ளும்போது விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள் மட்டும் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. ஆகவே இதில் இருக்கும் நிர்ப்பந்தத்தைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகளைப் போல் விவசாயிகள் பலவிதமான ரசீதுகளையும் தயாரித்துக் கொண்டுவர முடியாது. ஆகவே விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் இவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய ரசீதுகளை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஜில்லா விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகளுக்கு விவசாயிகள் ஏதாவது விண்ணப்பங்களை அனுப்பும்போது அதற்குத் தகுந்த பதில் உடனடியாகக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. அதை மறந்து விடுகிறார்கள். மேலும் விவசாயிகள் ரிட்டர்ன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அதற்கும் ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்பு கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோர்ட் பீஸ் ஆக்ட் பிரகாரம் சர்க்கார் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றால் இம்மாதிரி ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகள் தாங்களாகவே தங்களுடைய நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பதற்கான ரிட்டர்ன் -ஐ கொடுக்கும்போது அதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டுவேண்டும் என்று சொல்வது, சரியல்ல. இன்கம் டாக்ஸ் ரிட்டர்ன் கொடுக்கும்போது கூட வியாபாரிகள் இவ்விதம் ஸ்டாம்பு ஒட்டுவது கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகள் மட்டும் ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்றிருப்பது நியாயமல்ல. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக ஆராய்ந்து அதைத் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3 00
p.m.

அடுத்து, ரிட்டர்ன் அனுப்பும்போது விவசாயிகள் “எங்களுக்காக நீங்களே கம்பளைண்டு செய்து விடுங்கள்” என்று ஆபீசர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பினால் அவர்கள் தகுந்த காலத்தில் ரிட்டர்ன் அனுப்பத் தவறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எமாந்து விரிகிறார்கள். வியாபாரிகள் எமாற்றுவதில்லை. வியாபாரத்தில் எமாற்றம் இருக்க முடியும். சென்ற ஆண்டு வியாபாரம் செய்யவில்லை என்று வியாபாரி சொல்ல முடியும். ஆனால் விவசாயத்தில் அவ்வாறு எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஒரு விவசாயி தன் நிலத்தில் பயிர் செய்திருந்தால், “இந்த பூமி இவருடைய பூமிதான், இவர் இங்கே பயிர் செய்திருக்கிறார்” என்று சொல்லிவிட முடியும். எந்த பூமிக்காரனும் தன் பூமியை “என் பூமி அல்ல” என்று சொல்லிவிட மாட்டான். எனவே ரிட்டர்னை விவசாயி உரிய காலத்தில் அனுப்பாவிட்டால், அதற்காகப் பென்ல்டி போடுவது என்பது கூடாது. அதற்காக அவர் சாதாரணமாகச் செலுத்த வேண்டிய விவசாய வருமான வரித் தொகையைப்போல இருமடங்கு தொகை செலுத்த வேண்டுமென்றே அபராதம் செலுத்தவேண்டுமென்றே விதிப்பது கூடாது. போதிய அளவு முன்னதாகவே நோட்டீசை அனுப்பலாம். அபராதம் வசூலிக்கக்கூடாது. நமக்கு விவசாய வருமான வரிதான் தேவையே

[Sri J. Matha Gowder] [31st August 1959]

தவிர அபராதத்தொகை தேவையில்லை. இதற்காக அவசியமான திருத்தத்தை மசோதாவில் புகுத்தவோ அவசியமான சர்க்கரை அனுப்பவோ முன்வர வேண்டுமென்று சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ள வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொதுவாக வரவேற்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரே ஒரு விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர அவாவுகிறேன். இந்தச் சட்டம் முந்தைய திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து பிரிந்துள்ள செங்கோட்டை, கன்னியாகுமரிப் பகுதிகளில் அமுலில் இல்லை. சென்னை மாநிலத்தில் இதர எல்லாப் பகுதிகளிலும் இது அமுலில் இருந்தாலும் அந்த ஐந்து தாலுகாக்களில் மாத்திரம் அமுலில் இல்லை. அந்த ஐந்து தாலுகாக்களில் ஏற்கெனவே அமுலிலிருந்துவந்த விவசாய வறுமான வரிச் சட்டந்தான் இப்போதும் அமுலில் இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்தச் சட்டத்தை அங்கே விஸ்தரிக்க முடியாது என்று கூறியதுண்டு. ஆனால் அன்று இருந்த நிலைமை வேறு, இன்றுள்ள நிலைமை வேறு, அன்று அங்கே 'ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்' என்ற நிர்ணயம் வழக்கத்தில் இல்லாததால் இந்தச் சட்டத்தை அங்கே விஸ்தரிக்க வேண்டாம் என்று அன்று கூறினேன். ஆனால் சரிப் காலமாக அங்கே நடத்தப்பட்டு வரும் ஸர்வே ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் பூர்த்தியாகி அங்குள்ள எல்லா நிலங்களும் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் முறையில் பிரிக்கப் பட்டு விடும். அந்த முறை அங்கே வரும்போது இந்தச் சட்டத்தை அங்கேயும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள சலுகைகள் அங்கே இப்போது அமுலிலுள்ள சட்டத்தில் இல்லை. "காம்போஸ்" முறை போன்ற சலுகைகள் அந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. இந்தப் பாகுபாடுகளை எவ்வளவு துரிதமாக நீக்கமுடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நீக்க வேண்டும். அடுத்த செப்டம்பர்மெண்டிலாவது அந்தப் பகுதிகளில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியம். கண்டிப்பாக அடுத்த அசெஸ்மெண்ட் வருஷத்திற்குள்ளாவது அங்கே இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற லட்சியத்துடன் சர்க்கார் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Deputy Speaker, while welcoming this Bill, without repeating the reasons advanced by the previous speakers, Mr. Lazar and Mr. Matha Gowder, I appeal to the Government to extend the provision relating to composition for all years. Another important reason that I would urge is that the rate above 50 acres is fairly high, that is, Rs. 25 per acre. If it is extended for all years, it will help many people. Then, the difficulties pointed out about maintenance of accounts by agriculturists, whatever be the acreage, could very well be overcome. It is impossible for these people to maintain accurate accounts. It is definitely impossible for them to please the Agricultural Income-tax Officer who will pick holes in any account. Take the case of even the best-managed estates. These officers will be in a position to pick holes in their accounts also. As pointed out by Sri Matha Gowder, they will say, 'Well, you have not purchased certain things. The bills or receipts that you have produced are all wrong'. Thus, they will put forward some reason or other for refusing to compute the income according to the particulars given in the return, their accounts.

31st August 1959]

[Sri R. Srinivasa Iyer]

I want to make another suggestion in this connection. The Government should not insist on the affixing of court-fee stamps to the applications for composition. It is after all submission of certain particulars in a return. It is a concession given to the assesseees in respect of the submission of returns. After all, the assesseees give certain particulars relating to the extra, the income derived, assessment, etc. The Agricultural Income-tax Officers have not much to do with regard to such applications. As a matter of fact, their work in respect of such applications is far less when compared to the work the Income-tax officers have to do in the case of regular income-tax returns. All that they have to do is to have some verification through the karnam, or the Revenue Inspector or the patta for the matter of that. It would be better if the Government waived the affixing of court-fee stamps to such applications. They have got the power to do this. The affixing of court-fee stamps under the Court Fees Act is insisted upon for the purpose of enabling the public officer to exercise his lawful authority under the law. But, what we plead is that court-fee stamps need not be insisted upon in this particular case.

Another important point which I wish to mention is this. While welcoming this Bill, whose object it is to extend the provisions for composition under Section 34 of the Act to the assessment year 1959-60 also, I desire to refer to one or two points so far as they relate to the rules. Originally, the application for 1958-59 had to be filed before the 1st March 1959. Under the Government Order published originally, it had been stated, 'Provided that for the year 1958-59, the application shall be sent, not later than 1st March 1959.' The Agricultural Income-tax Officer may, however, admit applications after the 1st March 1959 if it was made by 15th March 1959 if he is satisfied about the reasons for the delay. But this rule has been amended by G.O. No. 1066, Revenue, dated 7th April 1959 and the last date for filing of applications has been fixed as 31st March 1959. Please note the dates. This Government Order itself has been passed only on the 7th April 1959. But, it is stated in the amended rule, 'Provided that for the year 1958-59, application shall be sent not later than the 31st March 1959.' Though the Government Order has been passed on the 7th April 1959, the date by which the application should be sent has been fixed as 31st March 1959. At the same time, the power of the Agricultural Income-tax Officer to admit applications a few days after the due date, has been taken away by the Government. Under the Act, even the Government have no power to excuse the delay of even a few days in this connection. Under the Rules also, the Government have not got this power. In this connection, I wish to point out that that under G.O. No. 1373, Revenue, dated the 5th May 1959, the following proviso has been added to rule 31, viz., 'Provided further that for the year 1959-60, the application shall be sent not later than 1st June 1959.' This has also to be amended. We are already in August. The rule requires to be amended suitably so as to give

[Sri R. Srinivasa Iyer] [31st August 1959]

powers to the Agricultural Income-tax Officers to excuse delays of a few days. I know of a case in which an application had been rejected for a delay of a few days. The matter went up to the Commissioner of Income-tax. But, nothing could be done. Of course, according to the law in force, they have no power to excuse delays, and so the application was finally rejected. Even the Government could not condone delays, because the provisions of the Act are like that. I request the hon. Minister to bring forward an amendment separately to empower the Government to excuse delays in extraordinary cases and also give the Agricultural Income-tax Officer himself the power to excuse the delay, using his discretion, at least for a month after the date fixed for filing such applications. Such a rule may kindly be given retrospective effect, so that the applications which had already been rejected for a delay of 2, 3 or even 15 days may be reconsidered and taken up, and this concession which is willingly given for the benefit of agriculturists who cannot be expected to maintain proper accounts may be fully availed of by them. I once again appeal to the Government to bring forward an amendment giving power to the Agricultural Income-Tax Officers in this connection. They should not only amend the Rules in this connection, but they should also take the necessary power under the Act itself, to extend the time for submission of applications and to give powers to the officers also for condoning delays of a few days in this regard. I also appeal to the Government to extend the provisions of this Bill for all years and for people owning even above 50 acres. Thank you, Sir.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாய வருமானவரித் திருத்த மசோதாவை மிகவும் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். அசல் மசோதா இந்தச் சபை முன்பு சென்ற ஆண்டிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது நடந்த விவாதத்தில் நான் மிகக் கடுமையாக ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த ஆட்சேபணைகளைத் தெரிவிக்கும்போது, இதை நிலப் பிரபுக்களுடைய ஆட்சேபணையோடு சேர்த்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நிலப் பிரபுக்கள் அசல் மசோதாவையே எதிர்க்கக் கூடும். விவசாய வருமானத்திற்கு வரி போட்டு விட்டார்களே என்று அவர்கள் எதிர்க்கக்கூடும். அந்த நோக்கத்தோடு நான் விவசாய வருமான வரியை எதிர்க்கவில்லை. நிலவரி சம்பந்தமாக நம் கொள்கையைத் திருத்தி அமைத்துக் கொண்டாலொழிய—நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற திறர் மசோதாக்களை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்தாலொழிய—விவசாய வருமான வரி என்று போட்டு விடுவது போதாது என்று கூறுவதற்காகத் தான் இதனை எதிர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறேன்.

ஒரு பக்கத்திலே மக்கள் மிக விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தை நாகரீகமான முறையில் நடத்துவதற்கு எந்த அளவு நிலம் தேவையோ அதற்கு மேல் அவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொள்வதானது சமூகத்திற்கு அநீதி பயப்பதாக இருக்கும். அதற்கு நீதி வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மிக அதிகமாக ஆதரவு பெற்று—பலம் பெற்று—வருகிறது.

31st August 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் விவசாய வருமான வரி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். “விவசாய வருமான வரி சமதர்ம கோட்பாட்டின்படி ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதுதானே, நிலப் பிரபுக்கள்தானே கொடுக்கிறார்கள், சமதர்மத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் இந்த வரியை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள்?” என்று சென்ற ஆண்டு கேட்கப்பட்டது. நான் அப்போதே இதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்—இப்போதும் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுக்குக் கண்ணைத் துடைக்க பெயருக்கு இப்படிப்பட்ட விவசாய வருமான வரியைப் போட்டு விட்டு, மற்றொரு பக்கத்தில் நிலப்பிரபுக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கிற முறையில் இன்றைக்கு இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒட்டு குத்தகையாக வரி வசூலிப்பது என்று ஒரு ஆண்டுக்கு மாதிரம் இல்லை, பல ஆண்டுகளுக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் இந்தச் சபையில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஏன் இந்த மாதிரி ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது? எப்படியாவது கணக்கு வைத்துக் கொள்ளாமல் ஒட்டுமொத்தமாகக் கொடுப்பதாக இருக்கட்டும். இது எல்லா ஆண்டுகளுக்கும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்று நிலப்பிரபுக்கள் இப்படிச் கருதுகிறார்கள். விவசாய வருமான வரியானது ஒரு குறிப்பிட்ட ஏக்கருக்கு மேல் இருந்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுக்கும் முறை இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். இது நமது தாமதத்தினால் ஏற்பட்ட பலன். நிலப்பிரபுக்களின் உரிமைகள் இப்பொழுது வெகுவாக வற்புறுத்தப்படுகின்றன. இந்த அளவுக்கு இப்பொழுது ஒரு தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு கட்சியே தோன்றியிருக்கிறது. நிலப்பிரபுக்கள் தங்களுடைய நிலையைக் காத்துக்கொள்ள, தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய நிலையைக் காத்துக்கொள்ள ஒரு கட்சியையே ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நாம் தாமதம் ஏற்படுத்தியதால் உண்டாகியிருக்கிறது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதில் ஒவ்வொரு கணம் தாமதமும் பிற்போக்குச் சக்திக்கு ஆக்கம் கொடுக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு தனி உடமை வேண்டுமென்று சொல்ல வெட்கப்பட்டவர்கள் இப்போது சொல்லுவது மாதிரிமல்லாமல் ஒரு கட்சியைக்கூட அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய காலதாமதத்தினால், திருத்த மசோதாவிற்கு பதிலாக விரிவான—தீவிரமான—நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால்—அதற்காகக் காரியங்களைச் செய்திருந்தால்—வாஸ்தவநிலை முடியும். அல்லது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வராமலிருந்தாலாவது நான் பாராட்டியிருப்பேன். அதற்குப் பதில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஏதோ சிலருக்குக் கணக்கு வைப்பதிலிருந்து சில செளகரியம் ஏற்படலாம். சில சலுகைகள் கொடுப்பது அவசியம் என்றாலும், இவைகளால் சபையை பூர்ணமாகத் திருப்தி செய்ய முடியாது. ராஜ்ய மக்களில் பெரும்பாலானவர்களைப் பரிபூர்ணமாகத் திருப்தி செய்ய முடியாது என்பதை நான் உண்மையாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன். சம்பந்தமில்லாத முறையிலே ஏதோ வேறு கருத்துக்களை உள்ளே புகுத்திப் பேசுவதாக நினைக்கலாம். இந்தக் கருத்துக்கள் இதை சேர்ந்ததுதான். விவசாய வருமான வரியினை எப்போது ஆதரிப்பேன் என்றால், கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நாட்டிலே பரவலாக ஏற்படும் நிலையில் நிலஉடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுகிற நிலையில், அதிலும் குறிப்பாக நில வரி சம்பந்தமாக திட்டவட்டமாகக் கொள்கையை அமைத்துக்கொள்ளும் நிலையில், விவசாய வருமான வரியினை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். அதற்காக வழிவகைகளைச் செய்யாத நிலையில் இந்த விவசாய வருமான வரியைப் போடுவது பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற பழமொழியை மக்களுக்கு நினைவுபடுத்துவதாக முடியும்—மக்களுக்கு நினைவுபடுத்தாமலிருப்பது மட்டுமல்ல, நாமே மற்றதுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் காரணங்களினால் இந்தத் திருத்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்—இந்த எதிர்மை நிலப்பிரபுக்களுடைய எதிர்ப்புபோடு சேர்த்துக் கவனிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[31st August 1959]

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR:** Mr. Deputy Speaker, I heartily welcome this measure because it seeks to give a lot of relief to the ryots who happen to be assesseees during the period covered by it. I know, very many ryots in my district have been suffering much for not having written any account so far as their farms are concerned. This measure gives relief only to small ryots; big mirasdars or landlords do not stand to gain anything by an amendment of this sort. I also endorse the view expressed by the hon. Member, Mr. Lazar that the provisions contained in this amending Bill should be applied to future years also. I know, in many cases, even though they stand to lose, small ryots have come forward willingly to get their tax compounded and pay the amount due. So far as the big ryots are concerned, I know, the Department has not finalised their accounts because of so many factors. Of late, it seems, the Department has been given some work relating to collection of statistics about holdings, personal cultivation, leasing of lands and so on. The Department is busy with the compilation of figures required for the purpose of introduction of the Bill concerning land ceilings. The result is, big ryots, mirasdars, I mean, are kept in a state of suspense. So far as the minor ryots are concerned, they are glad that they have to pay a certain lump sum to the Government without undergoing the hardship of maintaining accounts, etc. I want that this provision should be made permanent so as to cover future years also.

So far as court-fees are concerned, I agree with hon. Members who said that there should be exemption from payment even with regard to composition and submission of accounts. Accounts are gone into in detail. I find most of the officers appointed are from the Revenue Department and they know the work of the Department very well. The result is, ryots are put to much hardship by enforcing this rule relating to payment of court-fees.

Another submission, I wish to make here. Whenever rules are framed either at the Government level or at the Board level, they are not given wide publicity in the villages. They are published in district gazettes and many ryots are not aware of the fact that so many amendments have been issued. My submission is that wide publicity should be given to the new rules through the village officers by means of tom tom.

Lastly, the Agricultural Income-tax Officers are adopting the Central Government's policy in the matter of collecting arrears. Along with the demand notice, after the finalisation of assessment, an order is sent that the ryots should pay the arrears, etc., within ten or fifteen days. It causes lot of hardship. They should be given at least a month's notice or time and they must be required to pay the amount in the taluk treasury instead of imposing all those conditions based upon the Agricultural Income-Tax Act.

These are a few of my suggestions. I hope the Hon. Minister will look into them and do something.

31st August 1959]

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸார், முதலிலே கனம் ஸாஸர் பேசியதற்கு ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். ஸாஸர் சொன்னார்—“காலையில் அவர் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொன்ன தில் ஏதோ முரண் இருக்கிறது” என்று. அப்படி ஒன்றும் இல்லை யென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கேட்ட கேள்வி—

‘Whether applications for composition have been called for also from persons owning more than 50 standard acres and whether there is any proposal before the Government to amend the Act accordingly.

50 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டதற்கு “ப்ரொவிஷன்” ஏற்கெனவே இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் பதில் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

“இந்தக் கட்டணம் ஒரு ரூபாய் எதற்காக வாங்க வேண்டும்? சும்மாவே அப்ளிகேஷன் கொடுக்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். “ஒரு ஆபீசர் தீர்மானம் பண்ண சாதாரணமாகவே கட்டணம் இருக்கிறது” என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். (ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை : வெறும் காகிதம் என்றால் மதிப்பு இல்லை.) வாஸ்தவம்தான். வெறும் காகிதம் என்றால் கௌரவம் இல்லை. நான் வெளியில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது சிலர் மகஜர் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஸ்டாம்பு கட்டணம் இல்லாமல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர், ரொம்ப ஏழை களாக இருப்பவர்கள்கூட ஸ்டாம்பு ஒட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் நன்றாகக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அதற்குத் தனி கௌரவம் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அது ஒரு புறம் இருக்கக் கட்டும். ஸ்டாம்பு ஒட்டாமல் கொடுத்தால் அந்த “பெடிஷனை”த் தள்ளி விடுவ தில்லை. அவைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை பண்ணுகிறோம். ஸ்டாம்பு ஒட்டாததற்காக அவைகளைத் தள்ளிவிடுவதில்லை. ஸ்டாம்பு ஒட்டாததால் ஒன்றும் கெட்ட விளைவு ஏற்படுவதில்லை. ஒரு ரூபாய் பணம் கொடுப்பது அதிகம் இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைக் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். இது மாத்திரமல்ல, இன்னும் சில சட்டங்களும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதையெல்லாம் பரிசீலித்து விஸ்தரிக்க வேண்டும். இப்பொழுது அவைகள் எல்லாம் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கிருக்கும் சட்டம் ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. எல்லா விஷயமும் வேறு விதமாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து விஸ்தரிப்பு செய்யப்படும்.

“கம்பௌண்டிங்” ஒரு வருஷத்துக்கு என்று இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுதும் இது இருக்கலாமே என்று சொல்லப்பட்டது. இது ஒரு புதுச் சட்டம் என்ற காரணத்தினால் தான் இந்த “கம்பௌண்டிங்” ஷரா வைக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் விவசாயி கள் கணக்கு வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் கணக்கு வைக்க வேண்டும். ஒரு வருஷம் முதலில் நீடித்தோம். 1959 ஜனவரியில் இது மேலும் நீடிக்கப்பட்டது. இன்னொரு காரணம் என்னவென்றால்—இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆசைப்பட்டதுபோல் நிலச் சீர்திருத்தம் சீக்கிரத்தில் வரவிருக்கிறது. அந்த மசோதா வரும்போது இதெல்லாம் எந்த விதத்தில் பாதிக்குமோ? அப்பொழுது எந்த அளவு நீடித்து இருக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. ஆகவே அந்த முறையில் ஒரு வருஷம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் ஸ்ரீநிவாசய்யர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். ஜி.ஓ. நம். 1066-ன் தேதி ஏப்ரல் 7-ம் தேதி. அந்த ஜி.ஓ.வில் மார்க்சுக்குள் அப்ளிகேஷன் போடவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இது எப்படி?” என்று கேட்டார்கள். இந்த ஜி.ஓ. பின்னால் பாஸ் செய்யப் பட்டது. அதிலுள்ள சமாசாரத்தை இந்த ஜி.ஓ. பாஸ் பண்ணுவதற்கு முன்னாலேயே “நோட்டிபிகேஷன்” மூலம் கெஜட்டில் வெளியிட்டிருந்தார் கள். அந்த நோட்டிபிகேஷனை ஒட்டி ஜி.ஓ. இருக்கிறது. ஜனங்களுக்குத்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st August 1959]

தெரிய இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே நோடிபிகேஷன் வெளி
கிப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோடிபிகேஷனை ஒட்டி இந்த ஜி. ஓ. பின்னல்
பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள்.

விதிகள் எல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.
விதிகள் திருத்துவது இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்த அபி
கேஷனைக் காலம் தாமதித்துப் போட்டால் உத்தியோகஸ்தர்களை அதற்குச்
சலுகை காட்டலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையிலும் பரிசீலித்துக்
கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையிலும் இந்த விதிகள் திருத்தம்
செய்யப்படும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அநேகமாக இங்கே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகள் இவைகள்தான்.
இவைகளுக்கெல்லாம் நான் சமாதானம் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த
மசோதாவினுடைய சருக்கமான கருத்து இது ஒன்றுதான். அங்கத்தினர்
கள் பேச்சில் நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றியெல்லாம் வந்தது. அதுபற்றி
யெல்லாம் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டியதில்லை. பேச்சு
கூடாதென்று சொல்ல முடியாது. இந்த “இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கு
நீடிக்க வேண்டுமென்ற” இந்தத் திருத்தத்துக்கு இவ்வளவு பெரிய விவா
தம் தேவையில்லை. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும்போது தீர் ஆராய்ந்து
வேண்டிய விதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு
இந்த மசோதாவைப் “பாஸ்” செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment)
Bill, 1959, be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into
consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I
move:

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment)
Bill, 1959, be passed’.

MR. SPEAKER: The question is:

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment)
Bill, 1959, be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir,
I beg leave to introduce the Madras Tenants and Ryots Protection
(Amendment) Bill, 1959*, and move:

‘That the Bill be taken into consideration’.